Nr. 7, 17. årgang, juli 2014 Pris 30 kr.

NYT FRA HARE KRISHNA

BHAGAVAD GITA - KAP. 4

AT GRÆDE FOR KRISHNA

TIDENS TEGN

Nyhedsblad for ISKCON i Danmark
Grundlægger-acarya Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

Juli 2014

Torsdag	**3.7**	**Hera Pancami (fire dage efter Ratha-yatra)** **Vakresvara Panditas bortgang**
Mandag	**7.7**	**Ratha retur (otte dage efter Ratha-yatra)**
Tirsdag	**8.7**	**Ekadasi (faste fra korn og bønner for Sayana Ekadasi)**
Onsdag	**9.7**	**Bryd fasten mellem 6:40–10:22**
Lørdag	**12.7**	**Guru (Vyasa) purnima** **Srila Sanatana Gosvamis bortgang** **Caturmasyas første måned begynder (faste i en måned fra bladgrønt)**
Onsdag	**16.7**	**Srila Gopala Bhatta Gosvamis bortgang**
Lørdag	**19.7**	**Srila Lokanatha Gosvamis bortgang**
Søndag	**20.7**	**ISKCON's inkorporering i New York 1966**
Tirsdag	**22.7**	**Ekadasi (faste fra korn og bønner for *Kamika Ekadasi*)**
Onsdag	**23.7**	**Bryd fasten mellem 4:58–10:30**
Torsdag	**31.7**	**Sri Raghunandana Thakuras bortgang** **Sri Vamsidasa Babajis bortgang**
Torsdag	**7.8**	**Ekadasi (faste fra korn og bønner for *Pavitropana Ekadasi*)** **Radha-Govinda *jhulana-yatra* begynder**
Fredag	**8.8**	**Bryd fasten mellem 5:27–7:21** **Srila Rupa Gosvamis bortgang** **Sri Gauridasa Panditas bortgang**

Velkommen til juli 2014

Juli er som altid Ratha-yatra-måned, hvorfor forsidebilledet denne gang er fra et af verdens mange Ratha-yatra-optog (mere præcist i New York). Til venstre i billedet ses Agnideva Prabhu, discipel af Srila Prabhupada og en kendt *kirtana*-sanger. De danske Ratha-yatraer omtales ligesom i sidste nummer igen på bagsiden. Vi regner med, at vi alle møder talstærkt op den 4. og 5. juli i henholdsvis Århus og København.

Bemærk, at i denne måned starter Caturmasya den 12. juli. Caturmasya er en årlig fire-måneders periode, hvor tilhængere af den vediske kultur traditionelt følger forskellige løfter. Srila Prabhupada introducerede hovedsageligt fire slags faster i denne periode, hvor den første er faste fra bladgrønt i en måned, der altså starter starter den 12. juli. I de efterfølgende måneder bliver der fastet fra henholdsvis surmælksprodukter, mælk og *urad-dal*.

På side 19 har vi et mødereferat fra IDL (ISKCON Danmarks Landsråd). Læs det, hvis du er interesseret i, hvad der rører sig rent organisatorisk i ISKCON i Danmark. Har du bemærkninger, er du velkommen til at henvende dig til nogle af rådets medlemmer. ॐ

I dette nummer

Kalender 2

Srila Prabhupada taler ud 3

Bag al religion gemmer sig ønsket om ære 6

At græde for Krishna 8

Bhagavad-gita som den er - kapitel 4 10

Tidens tegn 13

Varnasrama - De fire varnaer 14

Udviklingens paradoks 17

IDL-mødereferat 19

Informationer fra Norge 20

'*Nyt fra Hare Krishna*' udgives af Det Internationale Samfund for Krsna-bevidsthed (ISKCON) i Danmark, grundlægger-*acarya* A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada.

© Copyright 2014, alle rettigheder forbeholdes.

ISSN 1600-0153
Redaktion:
Lalitanatha Dasa/Leif Asmark Jensen (ansvarshavende) lalitanatha@krishna.dk
Dandaniti Devi Dasi/Dorte Skou Jensen dandaniti@krishna.dk
Layout: Ananta Sri Dasa/Anders Grønlund mail@ananta.dk
Adresse: Holsteinborgvej 20, 1th, 2720 Vanløse Tlf.: 59271930
Girokonto 1-688-3204. Bankkonto: Den Danske Bank reg. 1551, konto 3534 125 119
Alle indlæg, kommentarer, spørgsmål osv. er velkomne. Kontakt redaktionen for næste deadline.

Srila Prabhupada taler ud

Mine japanske brødre og søstre

Da Srila Prabhupada i 1970 startede det første Hare Krishna-tempel i Japan, skrev han et brev, som hans to disciple, der blev sendt til Japan, havde med sig og kunne vise til japanerne. Brevet er skrevet i Los Angeles den 10. marts 1970.

Mine kære japanske brødre og søstre.

Modtag mine hilsener. Det er en stor mulighed, I er blevet givet, at Sriman Sudama Das Adhikari, en af mine amerikanske elever, er taget til jeres land for at sprede budskabet om Krishna-bevidsthed på ordre fra højere instans. Den oprindelige ordre kommer fra Herren Caitanya, der åbenbarede sig for 484 år siden i Navadvipa, et distrikt i Bengalen, Indien, ligesom Herren Buddha åbenbarede Sig i Gaya, et distrikt i Bihar, Indien. Vi, tilhængerne af den vediske kultur, accepterer både Herren Buddha og Herren Caitanya som inkarnationer af Gud, da de begge hævdes at være dette ifølge de autoriserede vediske skrifter.

Guddommens Oprindelige Personlighed er Krishna. Måske har de fleste af jer, der er til stede i dette møde, hørt navnet på den berømte bog *Bhagavad-gita*. *Bhagavad-gitas* lære blev givet til Arjuna af hans ven og filosof, Herren Krishna, for 5.000 år siden, og siden da har dyrkelsen af Krishna-bevidsthed historisk set eksisteret i Indien. De fleste af jer ved, at folk i Indien tilbeder Krishna som Guddommens Højeste Personlighed i mange millioner vediske templer, hvor nogle af dem er over 2.000 år gamle.

Men i virkeligheden kommer denne Krishna-bevidsthed ned til os gennem en discipelkæde fra et tidspunkt for nogle millioner år siden, for den første elev i denne dyrkelse var Vivasvan, den nuværende herskende guddom på Solplaneten. Senere lærde Vivasvan denne filosofi til sin søn Manu, der igen videregav den til sin søn, Kong Iksvaku, der herskede over denne jordiske planet. De oprindelige *ksatriya*-konger var alle efterkommere fra Kong Iksvaku, faderen til dynastiet, hvor Herren Ramacandra åbenbarede Sig. Det er en lang historie, der strækker sig over en periode på ikke mindre end 40 millioner år ifølge de vediske skrifter. Herren Krishna åbenbarede Sig også i den samme familie for lidt over 5.000 år siden. Og fordi dyrkelsen af Krishna-bevidsthed blev brudt, som tiden gik, genetablerede Herren til gavn for hele menneskesamfundet igen det samme system ved at undervise Sin kære ven Arjuna.

For 484 år siden prædikede Herren Caitanya denne dyrkelse af Krishna-bevidsthed på en enkel og praktisk måde, så alle kan engagere sig i den uden besvær og således blive lykkelige i dette liv såvel som i det næste. Formålet med Krishna-bevidsthed er at elske Krishna eller Gud. Vi har en generel tilbøjelighed til at elske en anden, hvilket er det grundlæggende princip i den levende tilstand. Ingen kan leve uden at elske en anden ud over sig selv. Denne tilbøjelighed til kærlighed til en anden er til stede i hvert eneste levende væsen. Selv et dyr som en tiger har denne tilbøjelighed til kærlighed i en slumrende tilstand for slet ikke at tale om menneskeheden. Men vi mangler at vide, hvor vi skal anbringe vores kærlighed, så alle kan blive lykkelige.

For øjeblikket er menneskesamfundet blevet uddannet til at elske sit land, sin familie eller sit personlige selv, men man har ingen viden om, hvor man skal anbringe tilbøjeligheden til at elske, så alle kan blive lykkelige. Det grundlæggende princip i kærlighed er, at både elskeren og den elskede eller genstanden for kærlighed og elskeren selv skal være lykkelige igennem det levende væsens kærlighedsaktiviteter. På det første stadie elsker et barn sine forældre, derpå sine brødre og søstre, og som det således dagligt vokser op, begynder det at elske sin familie, sit fællesskab, sit samfund, sit land og sin nation helt op til det punkt, hvor det elsker hele

menneskesamfundet. Men tilbøjeligheden til at elske er så altomfattende, at selv ved at elske hele menneskesamfundet bliver tilbøjeligheden til kærlighed ikke tilfredsstillet på grund af ufuldkommenhed. Men denne kærlighedstilbøjelighed kan blive fuldt ud tilfredsstillet, når den anbringes hos Krishna, hvilket er summa summarum af denne Krishnabevidstheds-bevægelse.

Mine kære brødre og søstre, anse derfor ikke denne bevægelse for sekterisk eller tiltænkt et bestemt land eller samfund. I *Bhagavad-gita*, der er det grundlæggende princip for denne Krishnabevidstheds-bevægelse, udtaler Herren Krishna, at Han er den frøgivende fader til alle levende væsener. Der er mange millioner livsarter såsom vanddyr, træer, planter, reptiler, insekter, fugle, pattedyr og menneskeracer. Som levende væsener er de alle åndelige sjæle, men de er til stede foran os i mange varianter af form og påklædning. En lærd mand er ham, der ser alle levende væsener ligeligt som af samme kategori, uanset om det levende væsen er et meget kultiveret og intelligent menneske, eller en ko, en hund, elefant eller selv en hundeæder, der anses for at være den laveste i menneskesamfundet. Disse ting lærer vi fra de autoritative vediske skrifter.

Ideen er, at vores tilbøjelighed til at elske udbreder sig, som svingninger af luft og lys udbreder sig, men vi ved ikke, hvor den ender. Krishnabevidsthedsbevægelsen lærer os denne videnskab om, hvordan man kan elske alle levende væsener perfekt på en nem måde. Det er ikke lykkedes for os at skabe fred og harmoni i menneskesamfundet selv med så store forsøg som organisationen de Forenede Nationer, for vi kender ikke fremgangsmåden. Metoden er meget enkel, men man må holde hovedet koldt for at forstå den. Vi lærer alle mennesker at elske Krishna, Guddommens Højeste Personlighed.

Hvis man lærer at elske Krishna, hvilket er meget let, elsker man med det samme samtidigt hvert eneste levende væsen. Det er ligesom at vande træets rod og give maven mad. At denne metode med at hælde vand på træets rod eller

give maven mad er videnskabelig, praktisk og universel, er blevet erfaret af os alle. Alle ved vi udmærket godt gennem praktisk erfaring, at når vi spiser noget, eller når vi med andre ord kommer mad i maven, fordeles energien, der skabes på den måde, med det samme til hele kroppen. Når man på samme måde hælder vand på træets rod, fordeles energien, der skabes ved en sådan vanding, med det samme til hele træet, uanset hvor stort det er. Men det er ikke muligt at vande træet del for del, ligesom det heller ikke er muligt at give de forskellige dele af kroppen mad hver for sig. Den, der ikke kender denne metode, går glip af hele pointen.

For øjeblikket har den menneskelige civilisatioon gjort fremskridt i at leve meget komfortabelt for så vidt angår vores materielle nødvendigheder, men vi er fortsat ikke lykkelige, for vi går glip af hele pointen. Blot og bar livets materielle bekvemmeligheder er ikke nok til at gøre os lykkelige. Det levende eksempel er USA for ikke at tale om andre lande. Verdens rigeste land, der har alle faciliteter til materiel komfort, skaber en klasse af mennesker, der er fuldstændig forvirrede og frustrerede i livet. Jeg har haft med dem at gøre på nært hold, og jeg har opdaget, at årsagen til deres ulykkelige tilstand ikke er nogen materiel mangel, men en mangel på åndelig komfort.

Det, der gælder for amerikanerne, er også sandt for alle andre nationer. Andre, mere fattige lande forsøger at blive lykkelige ved at imitere USA's form for økonomisk udvikling. Men sådanne efterlignere overser det faktum, at i USA fremvokser der sideløbende med voldsom hastighed en misfornøjet klasse af mennesker, og rodårsagen til denne utilfredshed er, at vores slumrende tilbøjelighed til at elske ikke er blevet tilfredsstillet, selv om vi har gjort så store fremskridt i den materialistiske levemåde.

Da jeg første gang besøgte Tokyo i 1967 på min vej tilbage fra Indien til USA, var mit indtryk af byen, at den er en kopi af New York. Mine kære japanske brødre og søstre, jeg tror, jeg har ret, hvis jeg siger, at I forsøger at blive lykkelige ved at efterligne USA's materielle rigdom. Men jeg må sige, at I kan ikke blive lykkelige på den måde. Dette betyder imidlertid ikke, at jeg fordømmer det materielle fremskridt i livet. Vi fordømmer ingen form for materialistisk liv, men vi beder blot alle om at lære, hvordan man elsker Krishna. Dette er det manglende punkt. I kan leve på en hvilken som helst måde, der er passende for et bekvemt liv, men sideløbende må I lære kunsten at elske Krishna. For nærværende udnytter vi vores tilbøjelighed til kærlighed ved at opfinde så mange andre måder, men i virkeligheden går vi glip af den virkelige pointe – Krishna. Eller med andre ord vander vi alle dele af træet, men glemmer træets rod. Eller vi forsøger på alle måder at holde vores krop sund og frisk, men glemmer at give mad til maven.

Forsøg derfor at forstå denne Krishnabevidstheds-bevægelse. Jeg har sendt tre af mine unge elever dertil for at prædike denne ædle dyrkelse i Japan. Vil I ikke være så venlige at samarbejde med dem, for så vil I blive lykkelige? Vi ønsker ingen betaling til gengæld for denne tjeneste, for vi har engageret os i Herrens tjeneste, og vi elsker alle levende væsener som uadskillelige dele af Herren. Vi er heller ikke sentimentalister uden nogen baggrund i filosofi og viden. Vi har et umådeligt skatkammer af viden og filosofi. Vi har vores bøger som *Bhagavad-gita*, *Teachings of Lord Caitanya, Srimad-Bhagavatam, Isopanisad* osv., og vi udgiver også månedlige magasiner. Men på samme tid underviser vi den brede befolkning igennem en enkel proces, nemlig sang af Krishnas hellige navn. Det er slet ikke vanskeligt. Selv et barn kan deltage i denne sang og få ophøjet fordel deraf. Syng derfor *mantraet*

Hare Krishna Hare Krishna,
Krishna Krishna Hare Hare
Hare Rama Hare Rama,
Rama Rama Hare Hare

og vær på den måde lykkelige. Mange tak.

A.C. Bhaktivedanta Swami

Bag al religion gemmer sig ønsket om ære

Af Srila Bhaktivinode Thakura

I anledning af, at det i år er 100 år siden, at Srila Bhaktivinoda Thakura gik bort, bringes her et uddrag fra hans bog Tattva Viveka

Dybest nede bag *jnana*, *vairagya* osv. og bag al religion gemmer sig ønsket om ære, navn, berømmmelse, udmærkelser og forgudelse.

I den grad, vi stræber efter at udvikle os selv åndeligt, at blive religiøse, at opretholde et forsagende liv og at overveje og diskutere *jnana*, ønsker vi vor egen *pratistha* (ære og prestige). Dette ønske besmitter vores hjerter og forurener vores karakter.

Selv om vi gør en stor indsats for at beherske lyst, vrede, grådighed, illusion og misundelse, og selv om vi udfører alvorlig askese for at beherske sanserne, fortsætter ønsket om *pratistha* med at vokse i vores hjerters gemmer som et vildt dyr.

Srila Bhaktivinoda Thakura

Jeg lærer *astanga-yoga* med et ønske om at blive en berømt *yogi*. Men hvis nogen fortæller mig, at *yoga*-timerne blot er et SKUESPIL, brænder jeg i vrede.

Jeg diskuterer og overvejer mange *sastraer* i min bestræbelse på at smelte sammen med Brahman. Men hvis jeg hører nogle sige, at denne proces er FRUGTESLØS, bliver mit sind forstyrret, og jeg forbander anklageren langt væk.

Vi lærer ti slags *dharma* såsom beherskelse af sindet og de ydre sanser, askese og sandfærdighed, og i udførelsen af vores verdslige aktiviteter gør vi mange daglige obligatoriske religiøse pligter (*nitya-karma*) og lejlighedsvise religiøse pligter (*naimittika-karma*). Men hvis nogle siger, at *karma-kanda* blot er VÆRDILØST ARBEJDE, lider mit sind. Jeg bliver ulykkelig, for min *pratistha* bliver gjort til ingenting.

De, der ønsker *bhukti* og *mukti*, er hvileløse og slaver af ønsket om *pratistha*. Når *karmier*, *jnanier*, *yogier* osv. søger i håbet om at opnå frugten af nydelse og befrielse, hvordan kan de da have nogen fred? De kan ikke give slip på ønsket om *pratistha*. Dette ønske er imidlertid helt ubetydeligt i de *vaisnavaer*, der slet ingen tørst har efter *bhukti* og *mukti*.

Nutidens *vaisnava-acaryaer* ønsker *pratistha* og er intolerante. Nu om dage kan *acaryaerne* inden for *vaisnava-dharma* ikke tolerere den mindste respektløshed. Lige fra begyndelsen af stræber de efter at forøge deres værdighed ved at placere deres fødder på alle andres hoveder.

Det er ikke uberettiget for en *acarya* at modtage respekt fra andre. Men hvis han beholder den respekt for sig selv, hvad er hans virkelige værdi da? Hvis han ydermere bliver vred på nogen, der ikke viser ham *sastanga-dandavat*

pranama, fuldstændig næsegrus underkastelse, er en sådan vrede forkastelig.

Kultiverede folk respekterer en *acarya* ved at tilbyde ham et særligt sæde. Dette er korrekt og i overensstemmelse med *sastra*, men hvis *acaryaen* bliver vred over, at en anden sidder på dette sæde, er han meget dårligt stillet. Enhver sådan adfærd opstår udelukkende fra ønsket om *pratistha*.

Det er særdeles vanskeligt at slippe ønsket om *pratistha*. Mange *vaisnavaer* har opgivet deres hjem og accepteret en forsagers klædedragt. Fredselskende mennesker, der konkluderer, at husholdere har det største ønske om *pratistha*, forlader deres hjem og accepterer en forsagers klædedragt. Men i den forsagende situation opstår ønsket om *pratistha* med endnu voldsommere styrke end før! Hvis den, der har accepteret en forsagers klædedragt, ikke vises respekt, bliver han specielt vred. Hvis ønsket om *pratistha* huserer blandt husholder-*vaisnavaer* og *vaisnavaer* i den forsagende orden, hvad kan man da sige om andre?

Ønsket om *pratistha* kan ikke fjernes uden *krishna-seva*. Når vi indhenter og overvejer store mænds instruktioner, forstår vi, at så længe vi ikke kan opgive ønsket om *pratistha*, kan vi ikke anse os selv for *vaisnavaer*. Virkelig ydmyghed findes ikke i bare ord alene. Jeg siger, at jeg ikke er værdig til at være en *vaisnavas* tjeners tjener, men hele tiden tænker jeg inde i mig selv, at hvem som helst, der hører mig sige dette, vil forherlige mig og anse mig for at være en ren *vaisnava*.

Ak! Ønsket om *pratistha* vil ikke forlade os. Af den grund skriver den bedste af *vaisnavaer*, Srila Raghunatha Dasa Gosvami:

"Hvordan skal mit hjerte kunne røre ved denne rene *sadhu-prema*, så længe den skamløse, hundeædende kvinde i form af *pratistha* danser der? O sind! Du bør derfor tjene disse rene *vaisnavaer*, der er de uforlignelige kommandører over din herre, Sri Krishnas, hær. De vil da fjerne den hundeædende kvinde fra dit hjertes tempel og tillade *prema* at træde ind." (*Sri Manah-siksa* 7)

Hvad kan vi lære fra ordene af denne *mahajana*, Srila Raghunatha Dasa Gosvami? Udslukning af ønsket om *pratistha* kan kun ske i selskab med *visuddha vaisnavaer* [fuldstændigt rene *vaisnavaer*]. Vi forstår, at ønsket om *pratistha* kan aldrig fjernes ved at studere og diskutere *sastra*, ved at høre instruktioner fra dem, der ikke har opnået *prema*, og heller ikke ved at praktisere forskellige kropslige *yoga*-processer. Det kan kun fjernes ved at omgås med og tjene *visuddha vaisnavaer*. Når vi har søgt efter og fundet sådanne *vaisnavaer*, er det vores endelige mål at omgås med og tjene dem.

At acceptere *sat-sanga* er ikke forskelligt fra at opgive *asat-sanga*. Ved at omgås med *vaisnavaer* vil en helgenagtig natur (*sadhuta*) manifestere sig i vores hjerter, og den syndige natur vil blive fuldstændigt fjernet. Når vores hjerter er rene, vil en stråle fra solen af *prema* trænge ind i dem. Denne solstråle, der beriger vores hjerter med *prema*, kommer fra en helgenagtig *vaisnavas* hjerte. Dette er den eneste måde at opnå *prema* på og opgive *pratistha*. Det er den naturlige måde at blive en *sadhu* på. Alle andre måder at gribe det an på er frugtesløst arbejde. Alt i alt er det at opnå ens evige transcendentale natur ikke forskelligt fra at fjerne ens midlertidige materielle natur.

Igennem indflydelsen fra *sadhu-sanga* opnår man *Krishna-prema*, og ønsket om *pratistha* bliver fjernet. Naturen af *Krishna-prema* er sådan, at den kun bliver betroet i hjertet på Krishnas *visuddha bhaktaer*, og den kender intet andet tilflugtssted. Den overdrages fra den ene *atma* til den anden, ligesom lyn bevæger sig fra den ene sky til den næste.

Gennem omgang med *vaisnavaer* overføres *premaen* i *vaisnavaens* hjerte gradvist til *jivaens* hjerte. På det tidspunkt fjernes alle ondskabsfulde tilbøjeligheder fra den pågældende *jivas* hjerte, og en helgenagtig natur manifesteres i ham. Alle de ophøjede kvaliteter, der renser hjertet, og som ledsager *prema*, bliver manifesteret. Det er derfor vores pligt at fjerne ønsket om *pratistha* ved at tage imod *sadhu-sanga*.ॐ

At græde for Krishna

Af Gaurahari Dasa

Min Guru Maharaja, Sridhara Swami, sagde engang: ”Der er to ting, der er unormale eller forkerte: En kvinde, der altid græder, og en mand, som ikke kan fælde en tåre.” Vi siger ganske vist, at ”store drenge græder ikke,” men i åndeligt liv må vi lære at græde for Krishna. Som Prabhupada også skriver i *Nectar of Devotion*: ”Med andre ord må man lære at græde for Herren. Man bør lære denne lille teknik, og man må blive meget ivrig og faktisk græde efter at blive engageret i en eller anden bestemt tjeneste. Det kaldes *laulyam*, og sådanne tårer er prisen for den højeste fuldkommenhed.” (*NoD.* s 83)

Gaura Hari Dasa

Det er klart, at den traditionelle mandsrolle dikterer, at man behersker sine følelser og holder hovedet koldt, selv i vanskelige situationer. Men det betyder ikke, at vi skal fornægte vores følelser. Et stort problem i den moderne verden er, at vi er blevet så emotionelt lammede, at i stedet for at få forløst vores følelser går vi og ruger på dem, indtil de bliver til dybe psykoser.

Det er interessant at studere, hvordan Arjuna reagerede, da han fik at vide, at hans søn Abhimanyu var blevet dræbt på Kuruksetra. Ingen kan beskylde Arjuna for ikke at være et mandfolk eller for at være svag og sentimental. Men hør blot beskrivelsen i Mahabharata:

> ”Ingen sagde noget, da Arjuna skridtede hen til sit sæde med sit lange sværd dinglende ved sin side og buen Gandiva i hånden. Hans blik brændte, og hede tårer løb ned ad hans kinder. Han sukkede igen og igen. Ingen vovede at se på ham… Mens han højlydt klagede: ”Åh, min søn,” rullede han rundt på jorden. Alle så på hverandre med tomme blikke. De sagde ingenting, mens Arjuna udtrykte sin sorg… Gradvist genvandt han fatningen og kom på fødderne igen. Han skælvede, som havde han feber, og vred sine hænder, mens han talte med en lavmælt, behersket stemme, der sydede af vrede: ”Så sandelig siger jeg: I morgen vil jeg gøre det af med Jayadratha [som var Abhimanyus banemand], hvis han da ikke svigter Duryodhana af frygt for sit liv.” (Frit efter Krishna Dharmas oversættelse af *Mahabharata*).

Her ser vi, at selv om Arjuna blev overvældet af sorg og græd uhæmmet i nogen tid, var det ikke noget svaghedstegn. Snarere tværtimod. Under et foredrag, som Srila Prabhupada holdt under sit besøg på Mauritius, blev han udspurgt af en gæst om netop denne hændelse: ”Hvordan var det muligt, at Arjuna kunne opføre sig så latterligt efter at have hørt hele *Bhagavad-gita* fra Krishna?” Prabhupada reagerede indledningsvist stærkt på dette provokerende spørgsmål, men derefter forklarede han, at det kun var naturligt, at Arjuna reagerede sådan. Den virkelige prøve på hans Krishna-bevidsthed var,

at han ikke opgav kampen. Tværtimod kastede han sig den næste dag ud i slaget med fordoblet styrke og beslutsomhed.

Livet vil uundgåeligt udsætte os for tragiske, hjerteknusende oplevelser, som når en kær ven eller slægtning går bort. Den sorg, vi naturligt føler ved sådanne tilfælde, må få lov til at komme ud. Det er ikke nødvendigvis en svaghed eller et tegn på, at vi er i *maya*. Hvis vi undertrykker sådanne negative følelser, bliver vi tværtimod det, man kalder "traumatiserede". Man træder ind i en slags lammelsestilstand, hvor man mister evnen eller modet til at leve et normalt liv med oprigtige og dybe forhold til andre mennesker.

Faktisk har man specielle terapeuter til at tage sig af traumaer, der opstår efter tragiske hændelser, som for eksempel efter den 11. september 2001, hvor World Trade Center i New York blev ramt. Ofte benytter man sig af hunde. Ja, du læste rigtigt. Man tager faktisk en "sød" hund med hen til sådan en traumatiseret person. Folk har ofte nemmere ved at åbne sig over for en hund, så når hunden kommer hen og kigger bedende på dem, kan det ofte få personen til at åbne op, hvilket er nødvendigt for at komme videre i livet. I gamle dage havde man det, man kaldte "grædekoner", som faktisk var ansat til at græde ved begravelser.

I almindelighed var folk i tidligere tider ikke så bange for deres følelser, som vi er i dag. Man kan undre sig over, hvorfor det er blevet sådan, men svaret er igen, at det er på grund af, at vores kultur er blevet så ateistisk. Når man med andre ord forstår, at der er liv efter døden, og at livet derfor har et højere formål end de sanselige glæder, bliver de lidelser, man uundgåeligt bliver udsat for, ikke så kataklysmiske, så altødelæggende, som hvis nuets flygtige glæder er det eneste, man har at leve for. Man kan se dem i øjnene, leve dem igennem og således komme videre.

For eksempel var børnedødeligheden i gamle dage som bekendt meget større end i dag. Når et barn dør, er det naturligt en stor sorg for forældrene. Hvordan undgik folk at blive traumatiserede? Folk fik ganske vist også flere børn dengang, hvilket uden tvivl hjalp dem til at komme over det. Men en anden faktor var helt sikkert, at man forstod, at livet ikke er forbi ved døden, og derfor kunne man forholde sig til sorgen, lade den komme til udtryk, få den ud af systemet, så at sige, og komme videre i livet.

Andre personer falder så til gengæld i den modsatte grøft og bliver overdrevent emotionelle og græder ved den mindste anledning. Dette sker typisk for kvinder, men det er bare den anden side af samme problem. Fordi man har mistet overblikket, fordi man glemmer, at Krishna altid er der og elsker os, bliver man overvældet af negative følelser, som tager kontrollen over hele ens liv.

Ikke længe før Srila Prabhupada gik bort i Vrindavana, kom en mor med sin lille, dødeligt kræftsyge datter til Ham. De græd begge over deres skæbne, men Srila Prabhupada var ganske usentimental. "Hvem er det, som ikke er ved at dø?" spurgte han. "Alle skal dø, enten i dag eller i morgen. Reciter det hellige navn og hold op med at sørge." Med transcendental visdom hjalp Prabhupada mor og datter til at genvinde fatningen og huske, hvad de skulle gøre. Sorger er der nok af, men vi skal ikke fokusere på dem heller. Specielt i en hengivens liv er der også masser af glæder.

Den største glædelige nyhed er, at Krishna elsker os. Så lad os gengælde Krishnas kærlighed og blive lykkelige midt i dette "slør af tårer", som er den materielle verden. Det vil øjeblikkeligt løfte os op, og når tiden er inde, vil vi helt sikkert vende tilbage til Krishna. Som antydet i begyndelsen findes der to slags tårer: varme og kolde eller tårer af sorg eller glæde. For at blive kvalificerede til at græde af glæde, kan det være, vi først bliver nødt til at overgive os til at græde af sorg. Den største sorg er, at selv om Krishna elsker os, har vi vendt ryggen til Ham. Det burde vi græde over. Men når vi finder ud af, at Krishna ikke har vendt os ryggen, og at Han stadig elsker os, vil sorgens varme tårer blive til kolde tårer af transcendental ekstase.ॐ

Bhagavad-gita som den er - kapitel 4
Transcendental viden

Af Dandaniti Devi Dasi

Her følger femte del af Nyt fra Hare Krishnas Bhagavad-gita-gennemgang, der denne gang berører Bhagavad-gitas kapitel 4, der kaldes 'Transcendental viden'.

I tredje kapitel underviste Herren Krishna Arjuna i, hvordan han skulle handle i Krishna-bevidsthed (*karma-yoga*), og Han understregede også vigtigheden af at tilegne sig transcendental viden for at være i stand til at beherske sanserne og engagere sig i Krishna-bevidsthed.
I fjerde kapitel forklarer Herren mere om, hvad denne transcendentale viden er, og hvordan man opnår den.

Dandaniti Devi Dasi

Bhagavad-gitas historie og parampara

I begyndelsen af kapitlet får vi et indblik i *Bhagavad-gitas* historie. Den vediske viden har eksisteret siden tidernes morgen og blev givet af Herren Krishna til Herren Brahma, det første skabte levende væsen i universet. Senere underviste Herren Krishna solguden Vivasvan, der underviste Manu, menneskehedens fader, som igen gav denne viden til sin søn Iksvaku. Ifølge Srila Prabhupada underviste Krishna Vivasvan for mindst 120.400.000 år siden, og *Bhagavad-gita* har eksisteret i menneskesamfundet de sidste to millioner år. For 5.000 år siden talte Herren Krishna *Bhagavad-gita* til Arjuna, og det var også på dette tidspunkt, at *Bhagavad-gita* blev nedskrevet. Før det blev den overleveret mundtligt.

Systemet med at overlevere viden fra mester til elev og så fremdeles kaldes *parampara* eller discipelrække. Det er det system, Krishna har givet for overlevering af transcendental viden.

På side 30 i *Bhagavad-gita som den er* kan man se et overblik over den discipelrække, ISKCON tilhører, fra Herren Krishna af ned til vores egen Srila Prabhupada. Listen nævner de vigtigste *acaryaer* i vores discipelkæde.

Krishnas inkarnationer

Somme tider sker det, at discipelkæden bliver brudt eller budskabet bliver udvandet. På det tidspunkt inkarnerer Herren Krishna Sig.

> "For at befri de fromme og tilintetgøre skurkene såvel som for at genoprette de religiøse principper åbenbarer Jeg Mig tidsalder efter tidsalder." (*Bg*. 4.8)

Det siges, at Krishnas inkarnationer er lige så talrige som bølger på havet. Prabhupada forklarer:

> "I hver eneste inkarnation taler Han så meget om religion, som det kan forstås af de pågældende mennesker under deres givne omstændigheder. Men missionen er den samme, nemlig at føre folk til Gudsbevidsthed og lydighed mod de religiøse principper. Somme tider nedstiger Han personligt, og somme tider sender Han sin ægte repræsentant i form af sin søn eller tjener eller Sig selv i en camoufleret form." (*Bg*. 4.7, forklaring)

Resultatet af at forstå Krishnas åbenbaring i denne verden afsløres i vers 9, der er et af de vigtigste vers i *Bhagavad-gitas* fjerde kapitel.

janma karma ca me divyam
evam yo vetti tattvatah
tyktva deham punar janma
naiti mam eti so'rjuna

"Den, der forstår Min tilsynekomst og Mine handlingers transcendentale natur,

fødes ikke igen i denne materielle verden, når han forlader sin krop, men kommer til Min evige bolig, O Arjuna."

Varnasrama-systemet

I fjerde kapitel fortæller Herren Krishna om *varnasrama*-systemet. I ethvert samfund findes der grundlæggende fire klasser af mennesker: *brahmanaer* (den intelligente klasse), *ksatriyaer* (den administrerende klasse), *vaisyaer* (handelsstanden) og *sudraer* (arbejderklassen).

Denne inddeling er skabt af Krishna og findes naturligt i alle samfund. Man kan sammenligne det med en krop, hvor *brahmanaerne* er hovedet, *ksatriyaerne* er armene, *vaisyaerne* er maven, og *sudraerne* er benene. Meningen er, at alle kroppens dele skal samarbejde for at opretholde kroppen. Det moderne kastesystem, som man ser det i Indien i dag, har meget lidt at gøre med det oprindelige system. En af de store forskelle er, at ifølge Krishna er man ikke født ind i en bestemt kaste, men ens position bestemmes af ens kvaliteter og arbejde.

Både Krishna og Hans rene hengivne er hævet over dette *varnasrama*-system. Alligevel hørte vi i tredje kapitel, hvordan Herren selv følger de foreskrevne pligter for at sætte et eksempel for andre.

Karma, akarma og vikarma

Arjuna hænger fortsat fast i ideen om, at åndeligt liv betyder at trække sig tilbage fra "materielle" pligter. Krishna forklarer derfor forskellen på handling (*karma*), uvirksomhed (*akarma*) og uautoriserede handlinger (*vikarma*).

Karma betyder "arbejde" og referer generelt til handlinger, der udføres ifølge Vedaerne for at opnå et godt resultat inden for denne verden. *Akarma* refererer ikke til uvirksomhed som så, da det er umuligt at stoppe alle aktiviteter – om ikke andet, så har man brug for at trække vejret, spise noget eller bevæge sig omkring, så på det materielle plan er *akarma* en umulighed. *Akarma* vil sige uden reaktion. Prabhupada forklarer: "Denne frihed fra bindingen til ens handlinger kan kun lade sig gøre i Krishna-bevidsthed, når man gør alt for Krishna." (*Bg*. 4.20, forklaring)

At udføre ofringer for Krishna

Målet med livet er at udføre *yajna* (offer) for at tilfredsstille Vishnu eller Krishna. Det hørte vi også om i tredje kapitel (*Bg*.3.9). Så hvordan kan vi forvandle alle vores handlinger (*karma*) til ofringer? Først og fremmest handler det om den bevidsthed, vi gør tingene med. I versene 21-24 beskriver Krishna nogle af symptomerne på en Krishna-bevidst person: Han begærer ikke frugterne af sit arbejde for sig selv, han er tilfreds med det, der kommer af sig selv, han er ligevægtig i medgang og modgang osv.

Krishna fortæller derefter om forskellige slags ofringer, der kan udføres af mennesker i forskellige situationer i livet, og som gradvist kan løfte en person mod Krishna-bevidsthed: Man kan ofre sine materielle besiddelser ved at give i velgørenhed, man kan udføre askese ved at faste, man kan beherske sanserne via *yoga*-øvelser, man kan tilegne sig transcendental viden ved at studere skrifterne osv.

Ved at udføre ofringer for Krishna vil alle komponenterne i offerhandlingen blive åndeliggjort. Dvs., den, der udfører handlingen, den, der bidrager til ofringen, det, der bliver ofret, selve ofringen samt resultatet – alt, hvad der bliver forbundet med den Højeste – bliver åndeliggjort. Dette forklares i vers 24, der i sig selv kan lyde temmelig mystisk, men Prabhupada forklarer:

> "Jo mere den materielle verdens aktiviteter bliver gjort i Krishna-bevidsthed eller udelukkende for Vishnu, desto mere vil atmosfæren ved en sådan total fordybelse blive åndeliggjort… Materie, der bliver forbundet med den Absolutte Sandheds sag, genvinder sin åndelige kvalitet." (*Bg*. 4.24, forklaring)

At tilnærme sig en åndelig mester

Krishna lagde ud med at forklare princippet om *parampara*, og undervejs har Han flere gange understreget vigtigheden af at følge i fodsporene på de tidligere læremestre eller dem, der har gået vejen før os. I vers 34 kommer Krishna med en direkte opfordring til Arjuna om at søge hjælp hos

en ægte åndelig mester:

> ”Forsøg at lære sandheden at kende ved at opsøge en åndelig mester. Udspørg ham ydmygt og tjen Ham. De selvrealiserede sjæle kan bibringe dig viden, for de har set sandheden.” (*Bg*. 4.34)

Her bliver endnu en af *Bhagavad-gitas* største hemmeligheder afsløret for os:

> ”Tilfredsstillelse af den selvrealiserede åndelige mester er hemmeligheden bag fremskridt i åndeligt liv.” (*Bg*. 4.34, forklaring)

Af Prabhupadas kommentarer kan vi forstå, at vi alle har brug for en åndelig mester, der kan vejlede os i åndeligt liv. En anden ting, der er værd at bemærke er, at ”de selvrealiserede sjæle” står i flertal. Der er altså ikke kun én *guru*, men flere, der alle giver den samme viden.

Sammenfatning af fjerde kapitel

I det sidste vers i fjerde kapitel opfordrer Krishna endnu en gang Arjuna til at gå i kamp nu, hvor han er blevet oplyst af transcendental viden. I forklaringen til dette vers giver Prabhupada en meget fyldestgørende sammenfatning af fjerde kapitel, der er værd at studere indgående. Som du måske har bemærket, giver Prabhupada ofte den slags sammenfatninger i starten eller slutningen af kapitlerne.

Spørgsmål til kapitel 4

Efter at have læse kapitel 4 igennem kan du hygge dig med at svare på nedenstående spørgsmål.

Vers 1-10

1. Giv en kort beskrivelse af *Bhagavad-gitas* historie.
2. Forklar betydningen af *parampara*.
3. Hvad er nogle af forskellene på Krishna og Arjuna ifølge vers 5-6?
4. Forklar analogien med Solen og Krishnas fremkomst.
5. Hvorfor inkarnerer Krishna Sig i den materielle verden?
6. Forklar vers 4.9.
7. Hvad er de tre hindringer, der nævnes i dette afsnit, og hvordan kan man overvinde dem?

Vers 11-15

1. Hvordan udveksler Herren med forskellige slags tilbedere?
2. Hvorfor foretrækker nogle mennesker at tilbede halvguderne? Hvad er nogle af de mest udbredte misforståelser omkring halvguderne?
3. Beskriv de fire afdelinger af menneskesamfundet.
4. Forklar analogierne med kongen og statslovene, ejeren og arbejderne i en virksomhed samt regn og vegetation.

Vers 16-24

1. Definer *karma*, *akarma* og *vikarma*.
2. Forklar analogien med bålet og viden.
3. Nævn nogle af de symptomer, der gives på en Krishna-bevidst person i dette afsnit.
4. Hvordan kan denne materielle verdens aktiviteter blive åndeliggjort? Forklar analogien med mælkeprodukter og mavebesvær.

Vers 25-33

1. Hvad er formålet med ofringer?
2. Nævn nogle af de forskellige ofringer, der anbefales for forskellige menneskegrupper.

Vers 34-42

1. Hvorfor er det vigtigt at tilnærme sig en åndelig mester, og hvad er resultatet af at gøre dette?
2. Hvilken betydning har tro i tilegnelsen af transcendental viden?
3. Hvad er de to kategorier af ofringshandlinger, og hvad er de to kategorier af åndelige aktiviteter eller forståelse, der beskrives i kapitel 4?

Til sidst et personligt spørgsmål: Hvordan ser du princippet om at tilnærme sig en åndelig mester give sig udslag i dit eget liv? ॐ

Tidens tegn

Af Amogha-drk Krishna Dasa

Tiden er noget, vi alle må forholde os til. Den må beregnes, og den må bruges rigtigt, både i vores eget liv og vores fælles liv. I alt lige fra at møde op til et flys boardingtider til at komme med en spøg på det rigtige tidspunkt er det alfa og omega at kunne handle i overenstemmelse med tiden.

Dette gælder også i Krishna-bevidsthed. I alt fra at møde op i god tid til ens tjeneste til Krishna til at vide, hvornår man skal tale, og hvornår man ikke skal tale, er avancerede hengivne dem, der handler i overensstemmelse med tiden ifølge Krishnas angivelser, både indvendigt og udvendigt.

I *Srimad-Bhagavatam* hører vi om, hvordan avancerede hengivne som Moder Yasoda og Dhruva Maharaja handler ifølge Krishnas anvisninger fra det ene øjeblik til det næste.

> ”... Alting i Moder Yasodas hus var til for Krishna. Skønt Krishna drak Moder Yasodas brystmælk,var hun nødt til omgående at tage sig af gryden med mælk i køkkenet, da hun så, at den kogte over. Derfor forlod hun sin søn, der blev meget vred, fordi Han ikke var blevet helt mæt af at drikke mælk fra hendes bryst. Somme tider må man tage sig af mere end én vigtig ting inden for det samme formål. Derfor var Moder Yasoda ikke urimelig, da hun forlod sin søn for at tage sig af mælken, der kogte over. På kærligheden og hengivenhedens platform er det den Gudshengivnes pligt at gøre én ting først og andre ting senere. Den rigtige intuition til at gøre dette gives af Krishna.” (*SB*. 10.9.5, kommentar)

> ”... Dette bliver bekræftet i *Bhagavad-gitas* tiende kapitel: Til dem, der konstant yder Herren transcendental kærlighedstjeneste, vil Herren indefra diktere, hvad man skal gøre som det næste for at tjene Ham. Da Dhruva Maharaja tøvede, fordi han på grund af manglende erfaring ikke vidste, hvordan han skulle beskrive Herren, lod Herren ved Sin uopfordrede nåde Sin konkylie berøre Dhruvas pande, og han blev transcendentalt inspireret.” (*SB*. 4.9.4, kommentar)

Men hvordan handler vi ifølge Krishnas anvisninger i det samfund og den tid, vi lever i nu? Ifølge Vedaerne er der fire forskellige tidsaldere (*yugaer*): Satya, Treta, Dvapara og Kali-yuga, og den nuværende Kalis tidsalder kendetegnes ved en gradvis degradering på alle områder af eksistens. For hver tidsalder råder Vedaerne os til at følge en bestemt åndelig proces. I Kali-yuga kaldes denne proces *harinama* eller *sankirtana*, fællessang af Guds hellige navne. Og det mest praktiske *mantra* til dette formål gives af Herren Brahma.

hare krsna hare krsna krsna hare hare
hare rama hare rama rama rama hare hare
iti sodasakam namnam kali-kalmasa-nasanam
natah parataropayah sarva-vedesu drsyate

> ”Disse seksten navne er det, der ødelægger Kalis synder. Der kan ikke findes nogen bedre metode i alle Vedaerne.” (*Kali-santarana Upanisad*)

Ifølge *Srimad-Bhagavatam* (8.23.16) bliver alle fejl i henhold til tid, sted og omstændigheder kompenseret for ved oprigtigt at recitere Krishnas navn.

mantratas tantratas chidram
desa-kalarha-vastutah
sarvam karoti nischidram
anusankirtanam tava

> ”Der er måske afvigelser i udtalen af *mantraet* og overholdelse af de regulerende principper, og ydermere kan der være afvigelser med hensyn til tid, sted, person og tilbehør, men når det hellige navn bliver sunget, bliver alting fejlfrit.”

Det faktum, at enhver, der hvor som helst helhjertet engagerer sig i reciteringen af Hare Krishna-*mantraet* og følger principperne for *bhakti-yoga*, gradvist udvikler sig til at blive en ren hengiven af Herren, selv i denne alder af åndelig forfald, er i sig selv et bevis på, hvordan Krishna overskrider tidens tegn. ॐ

De fire varnaer

Varnasrama – instruktioner for civiliserede mennesker, del 3

Af Lalitanatha Dasa

Dette er tredje del i serien om varnasrama-dharma. Sidste afsnit gennemgik pligter og principper, der gælder for alle uanset status. I dette afsnit tager vi hul på varnasrama-samfundets klassificeringer.

Efter at have konstateret, at der er 30 kvalifikationer, der gælder for alle uanset status, fortsætter Narada Muni i *Srimad-Bhagavatams* syvende bog, kapitel 11, med at beskrive de fire *varnaer*.

Han bemærker, at en fælles kvalikation for medlemmerne af alle *varnaerne* er, at alle bør følge principperne for de fire *asramaer*, som han beskriver i næste kapitel, uanset hvilken *varna* de tilhører.

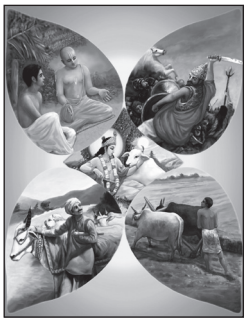

Varnasrama

Ideelt set starter det vediske liv med *garbhadana*-ceremonien, hvor forældrene før undfangelsen af et barn former deres bevidsthed med en ritualistisk ceremoni og recitation af Hare Krishna, så de vil kunne tiltrække en sjæl af ren kvalitet i deres seksuelle forening. I undfangelsesøjeblikket tiltrækker forældrene en sjæl med en mentalitet i overensstemmelse med deres bevidsthed. Hvis de er overvældet af lyst og begær under den seksuelle handling, tiltrækker de også en sjæl, der er tilsvarende fyldt med materielle begær og ønsker. Derfor starter det vediske samfundsliv med, at forældrene undfanger børn i en sober Gudsbevidsthed, så samfundet kan blive fyldt med kvalificerede borgere.

Herefter forklarer Narada de grundlæggende kvaliteter for de fire *varnaer*. Kendetegnet for en bestemt *varna* er den måde, dens medlemmer arbejder på og forsørger sig selv. Alle skal arbejde, fordi det er alles natur at være aktive og gøre tjeneste, og fordi alle skal bidrage med noget væsentligt til samfundet. Hvad samfundets medlemmer bidrager med, er forskelligt, men ingen form for arbejde og ingen af samfundets medlemmer kan undværes.

Varnasrama-samfundet sammenlignes med en krop med hoved, arme, mave og ben. *Brahmanaerne* er hovedet, *ksatriyaerne* armene, *vaisyaerne* maven og *sudraerne* benene. Hovedet tænker og ser for kroppen, armene beskytter kroppen, maven giver næring til kroppen, og benene transporterer kroppen. Man kan selvfølgelig sige, at hovedet er kroppens vigtigste del, men alle de andre dele er også uundværlige for en velfungerende krop. At *brahmanaerne* er den øverste samfundsklasse, skyldes også, at de er i *sattva-guna* eller godhedens kvalitet, imens *ksatriyaerne* er i *raja-guna* (lidenskabens kvalitet), *vaisyaerne* i en blanding af *raja-guna* og *tamo-guna* (uvidenhed) og *sudraerne* i ren uvidenhed. Krishna har arrangeret *varnasrama-dharma* således, at alle kan følge deres natur i den *guna,* de befinder sig i, og samtidig bidrage med noget essentielt til samfundet. Således er alle samfundsmedlemmer af *varnasrama* vigtige og respekterede.

Brahmanaerne

Brahmanaerne er de intellektuelle, hvis felt er viden. Betegnelsen *brahmana* kommer fra Brahman, den Absolutte Sandhed. Den første kvalifikation for *brahmanaerne* er således at kende den Absolutte Sandhed, enten som den upersonlige Brahman, den lokaliserede Oversjæl (Paramatma) eller Guddommens Højeste Personlighed (Bhagavan). De bedste *brahma-*

naer er dem, der kender Bhagavan. De kaldes *vaisnavaer,* men alle *brahmanaer* skal have den Absolutte Sandhed som målet for deres liv. Således placerer *varnasrama*-samfundet klassen med de ædleste og reneste motiver og livsværdier på toppen, hvilket sætter tonen for resten af samfundet. I nutidens verden er det oftest den økonomiske klasse, der er den dominerende, men selv om økonomi er vigtig, er det ikke det vigtigste og er placeret længere nede på samfundsstigen i *varnasrama*-samfundet.

Brahmanaernes arbejde er at studere Vedaerne og undervise resten af samfundets medlemmer, ikke kun i åndelig og religiøs forståelse, men i enhver form for viden. De er præster og tilbeder Deiteterne i templerne og involverer alle andre i tempeltilbedelse. Når de har mulighed for det, skal de give i velgørenhed, imens de får deres indkomst gennem den velgørenhed, der bliver givet til dem. En *brahmana* er ikke lønnet eller står i nogens tjeneste, men resten af samfundets medlemmer giver i velgørenhed til *brahmanaerne* til gengæld for deres tjeneste til samfundet som lærere, præster og rådgivere. Hvis en *brahmana* engagererer sig i lønnet tjeneste for andre, mister han sin status.

Som alternativ til at modtage velgørenhed kan en *brahmana* i en nødsituation leve af en *vaisyas* aktiviteter såsom landbrug og beskyttelse af køer. Han kan også leve af det, han får naturligt uden at tigge, eller han kan samle det ind på markerne og markedspladsen, der bliver efterladt.

Ifølge Narada Muni (*SB*. 7.11.21) er en *brahmanas* kendetegn 'beherskelse af sindet, beherskelse af sanserne, askese og selvtugt, renlighed, tilfredshed, tilgivelse, enkelhed, viden, barmhjertighed, ærlighed og fuldstændig overgivelse til Guddommens Højeste Personlighed'. Ifølge *Bhagavad-gita* (18.42) kendetegnes *brahmanerne* af 'fredfyldthed, selvbeherskelse, askese, renhed, tolerance, ærlighed, viden, visdom og religiøsitet'.

Ksatriyaerne

Ksatriyaerne er den ledende og herskende klasse, der beskytter samfundets andre medlemmer. *Ksatriyaer* er konger, samfundsledere og ledere af militær og politi. En *ksatriyas* primære kendetegn er beskyttelse af alle samfundets borgere – mennesker såvel som dyr og planter – og hans symptomer er ifølge Narada Muni (*SB*. 7.11.22) 'at være indflydelsesrig i kamp og være uovervindelig, tålmodig, stærk og gavmild og også at beherske de kropslige nødvendigheder, være knyttet til den brahminske natur og altid være glad og ærlig'. Ifølge *Bhagavad-gita* (18.43) er *ksatriyaens* kvaliteter 'heltemod, styrke, beslutsomhed, snarrådighed, mod i kamp, gavmildhed og lederskab'.

Blandt disse er *ksatriyaens* vigtigste kvalitet nok 'at være knyttet til den brahminske natur'. En *ksatriya* skal altid rådføre sig med *brahmanaer* i alle anliggender. I det vediske samfund er kongen enevældig, men det betyder ikke, at han er enerådig. Han er trænet til altid at rådføre sig med kvalificerede *brahmanaer*, der er specialister i statsførelse og har et større og mere langsigtet overblik, imens *ksatriyaen* alene nemt kan blive fanget i kortsigtede betragtninger og ikke have de større perspektiver med.

En ægte *ksatriya* er principfast. For ham er et ord et ord, og det holder han, selv om det tilmed koster ham livet. *Ksatriyaerne* er næsten lige så kvalificerede som *brahmanaerne* og har lov til at gøre de samme ting som disse med undtagelse af at tage imod velgørenhed. Deres levevej er at inddrage minimale skatter, toldafgifter og bøder blandt de øvrige borgere med undtagelse af *brahmanaerne*, der ikke må beskattes. Dette har *ksatriyaerne* lov til at gøre til gengæld for den beskyttelse, de giver til borgerne, men kan en *ksatriya* ikke beskytte borgerne imod åndelig degradering såvel som farer generelt, kriminalitet osv., er han ikke berettiget til at inddrage skatter.

Vaisyaerne

Vaisyaerne er den produktive klasse, der skaber samfundets materielle rigdom. Deres naturlige felter er landbrug og beskyttelse af køer samt handel og bankvirksomhed. En ægte

vaisya er dygtig til at producere, skabe rigdom og tjene penge. Det er dog ikke alt, for *vaisyaens* gode forrretningsevner skal modvægtes af en anden side ved en kvalificeret *vaisya,* nemlig at han er ivrig efter at give i velgørenhed til *brahmanaerne* og følge deres råd og anvisninger, betale en rimelig skat til *ksatriyaerne* (højst 25 procent af hans indkomst og i normale tider 18 procent) og lønne og forsørge sine tjenere og arbejdere ordentligt.

Narada Muni beskriver en *vaisyas* symptomer (*SB*. 7.11.23) som 'at være hengivet til halvguderne, den åndelige mester og den Højeste Herre, Visnu; at stræbe efter fremskridt i religiøse principper, økonomisk udvikling og sansetilfredsstillelse; at tro på den åndelige mester og skrifternes ord; og altid handle med dygtighed og ekspertise i at tjene penge'. *Bhagavad-gita* angiver kort (18.44) en *vaisyas* kendetegn som 'agerbrug, beskyttelse af køer og handel'. Bemærk kontrasten til *Bhagavad-gitas* beskrivelse af *brahmanaerne* og *ksatriyaerne*, der blev betegnet ved deres personlige kvaliteter, imens *vaisyaerne* beskrives ved deres aktiviteter. Med andre ord er personlig karakter det vigtigste kendetegn ved de to højere *varnaer*, imens de lavere *varnaer* ikke er lige så kvalificerede, når det kommer til personlig karakter.

Sudraerne

Den eneste funktion for den fjerde klasse, *sudraerne*, er arbejde og tjeneste til andre. De lever af at få løn og stå i tjeneste til de tre andre klasser.

En *sudras* symptomer (*SB*. 7.11.24) er 'at bøje sig respektfuldt og ydmygt for samfundets tre højere klasser, altid være meget renlig, altid være fri for falskhed og løgnagtighed, at tjene sin herre, at udføre ofringer uden at udtale *mantraer*, ikke at stjæle, altid sige sandheden og give al beskyttelse til køerne og *brahmanaerne*'. Der står også skrevet, at en *sudra* skal tjene velvilligt uden modvilje. En kvalificeret *sudra* er ivrig efter at gøre tjeneste og arbejde. Den, der har ulyst til at arbejde og helst vil slippe så let om ved alting, er ikke engang kvalificeret til at være *sudra* og falder uden for *varnasrama*.

En *sudra* er kendetegnet ved ubetinget loyalitet over for sin herre og må ikke forlade ham, selv når hans herre bliver gammel eller har vanskeligheder. Dette forhold går selvfølgelig begge veje. En herre har tilsvarende pligt til at sørge for sine tjenere, også når de bliver gamle og ikke kan gøre tjeneste længere. En tjener kan ikke bare afskediges (hvis han ellers er ærlig og pligtopfyldende). I nyere tid var den industrielle revolution kendetegnet af et groft misbrug af arbejderklassen, hvilket førte til kommunistiske revolutioner, oprør osv. En sådan udnyttelse ligger meget langt fra *varnasrama*-samfundets ånd.

Kvinderne

Både mænd og kvinder har deres *varna*-naturer, men for kvinder er der tre andre klassificeringer, der vejer tungere end deres *varna*. Som det svagere køn har de altid brug for at være beskyttet af en mand, så i barndommen står en kvinde under sin far, i ungdommen og som voksen bliver hun beskyttet af sin mand og som gammel af sine voksne sønner.

En kysk kvindes symptomer (*SB*. 11.25-28) er 'at tjene sin mand, altid at være velvilligt indstillet over for sin mand, at være lige så velvilligt indstillet over for sin mands familie og venner og at følge sin mands løfter. Hun skal klæde sig pænt og udsmykke sig selv med smykker for at glæde sin mand. Hun skal altid være i rent og tiltrækkende tøj, holde huset rent, så det altid er rent og velduftende. Således skal en kvinde altid med trofasthed engagere sig i tjenesten til en mand, der ikke er falden'. Det er altså ikke meningen, at en kvinde skal være en slave for en ukvalificeret, falden mand, der udnytter og misbruger hende. Bliver hun misbrugt af en mand, har hun ret til at forlade ham. Hun kan ikke gifte sig igen, men hun kan vende tilbage til sin far eller en bror og finde beskyttelse der. Enhver kvinde har både behov og krav på beskyttelse, så hun kan koncentrere sig om den utroligt vigtige opgave, som kvinder især bidrager med til samfundet, nemlig opdragelsen af den fremtidige generation. (Fortsættes i næste nummer) ॐ

Udviklingens paradoks

Af Amogha-drk Krishnadasa

Dette er, hvad vi er blevet fortalt af vores samfundsledere: Vi har vi aldrig været så oplyste, udviklede og avancerede, som vi er det lige nu. Verden er fyldt med masser af magistre, professorer og andre højt uddannede mennesker. Teknologisk set har vi aldrig haft så meget avanceret legetøj som lige nu med en stadig udvikling af nye praktiske dippedutter. Det giver sig eksempelvis udslag i, at der aldrig har været så gode kommunikationsforbindelser i verden eller så veludviklet en lægevidenskab som lige nu.

Amogha-drk Krishna Dasa

Vi har heller aldrig produceret så mange lykkepiller og andre antidepressiver som lige nu. Fordi midt i denne Edens Have af fantastisk dejlig udvikling må vi desværre se i øjnene, at vi står over for et paradoks af dimensioner. Som menneskehed har vi aldrig været så ulykkelige, som vi er nu. FN's sundhedsorganisation (WHO) oplyser, at depression er den hurtigst voksende sygdom i verden og vil være den globale folkesygdom nummer ét i 2030. Omkring 20 procent af alle børn og unge lider af psykiske problemer (BBC News, 2. september 2009).

Ikke overraskende er der derfor aldrig blevet solgt så megen psykofarmisk medicin som i disse tider. Professor Peter C. Gøtzsche fra Rigshospitalet fortæller, at hver tolvte dansker er på den form for antidepressiv medicin, der i folkemunde kaldes lykkepiller, og forbruget er næsten fordoblet på tolv år (Berlingske Tidende, 16. december 2012). Danskerne brugte i 2011 tretten procent mere antipsykotisk medicin mod skizofreni og maniodepressivitet end bare fem år tidligere ifølge recepter, der er blevet indløst på apotekerne (DR, 23. januar 2013). Og tendensen fortsætter:

"Aldrig har så mange fået psykiatriske diagnoser, og fortsætter udviklingen, vil det allerede i 2020 være den største post på sundhedsbudgettet. Smider lægerne om sig med fejlagtige diagnoser, eller er store dele af befolkningen stille og roligt ved at blive vanvittige?" spørger videnskabsjournalist Karoline Lawætz. Ifølge en Dansk Hvidbog fra 2010 om mentalt helbred har psykiske sygdomme ansvar for 35-45 procent af vores samlede fravær fra arbejde og koster 55 milliarder kroner om året i sygemeldinger, nedsat arbejdsevne og tidlig tilbagetrækning (Dansk Magisterforening, 13. marts 2013).

Derfor har vi på verdensplan aldrig været så syge og usunde som nu, både kropsligt og psykologisk. Den stadigt tiltagende galskab blandt folk hænger også sammen med den voksende vold i samfundet. De seneste 20 år er antallet af retspsykiatriske patienter femdoblet, og kriminaliteten bliver mere voldelig ifølge statistikken (Information, 24. oktober 2005).

Kort sagt har vi som mennesker (læs: ikke som udviklingsrobotter) aldrig været så indviklede i problemer, som vi er det lige nu i 2014.

Alligevel skal vi høre på propagandaen om, at nutidens menneske er kronen på evolutionens fremskridt gennem milliarder af år, og at vores

forfædre var primitive abemennesker med kødben i hånden, der gradvist er blevet til det moderne superudviklede og, formoder jeg, også superlykkelige menneske (for skulle lykke ikke gå hånd i hånd med udvikling?).

Men er det ikke lige netop den omvendte situation, vi står med? Lad os sammenligne, hvad vi faktisk ser i verden i dag, med det, der er sket tilbage i historien. Ifølge den anerkendte psykologiproffesor David Myers tyder meget på, at vi lige nu befinder os i den værste af tider, for siden 1960 er skilsmisseraten blevet fordoblet, selvmordsraten blandt teenagere tredoblet, den politiregistrerede vold firdoblet, antal kriminelle i fængslerne femdoblet, og depression er måske så meget som tidoblet siden tiden før Anden Verdenskrig (Myers, D. G. (2000), The American Paradox, s.519).

> “Det praktiske resultat af denne uperfekte viden ender, som vi har set det, i menneskets indvikling i problemer snarere end i udvikling.”

Professor Myers har kaldt denne kombination af øget materiel velstand i de sidste årtier med den dalende åndelige velstand for ’Det amerikanske paradoks’, som vi lige så godt kunne omdøbe til ’Den materielle udviklings paradoks’, da situationen er den samme overalt, uanset hvor materialismen er fremtrædende.

Måske er det på tide, at vi opdaterer vores definition af, hvad udvikling egentlig er for noget?

Materiel versus åndelig udvikling

Det materialistiske samfund, vi lever i, definerer udvikling på grundlag af materielle ressourcer, mens udvikling i et åndeligt vedisk samfund defineres på grundlag af sjælens fremskridt i reinkarnationens evolutionsstige. Vi taler her om to diametralt modsatte måder at leve på. I den ene er præmissen materiel, i den anden åndelig. Som vi har set, fører det materialistiske paradigme os ind i en nedadgående spiral, både psykisk og fysisk.

Vi i Hare Krishna-bevægelsen foreslår et paradigmeskifte for vores alles velfærds skyld. Et første skridt i den rigtige retning ville i så fald være at opgive den materialistiske udviklingsteori til fordel for dens åndelige modstykke, som den bliver givet i de vediske skrifter, der beskriver, at vi var mest avancerede i begyndelsen af skabelsen.

”I Darwins teori er den fælles stamfader til alle skabninger den mest simple af alle organismer, men i den vediske beskrivelse er den fælles stamfader den mest avancerede af alle skabninger” (Leif A. Jensen, Darwin og Intelligent Design, s.227).

Srila Prabhupada uddyber den vediske beskrivelse i sin kommentar til *Srimad-Bhagavatam* 4.24.73:

”...det mest intelligente væsen, Herren Brahma, blev skabt først. Så skabte Herren Brahma andre hellige vismænd såsom Marici, Bhrgu, Atreya, Vasistha og Herren Siva. De skabte for deres vedkommende forskellige slags kroppe i overensstemmelse med *karma*... Således kan det fra skabelsens begyndelse ses, at den første skabning er den mest intelligente. Det er ikke sandt, at såkaldt moderne intelligens har udviklet sig gennem et gradvist evolutionsforløb. Ligesom der står i *Brahma-vaivarta Purana*, er der et gradvist evolutionsforløb, men det er ikke kroppen, der er genstand for evolution. Alle legemsformer eksisterer allerede. Det er det åndelige væsen eller den åndelige gnist inden i kroppen, der forfremmes ved naturens lov under opsyn af højere autoritet.”

Vi bør ikke acceptere den materialistiske udviklingsteori, da den er spoleret af uperfekt viden. Det praktiske resultat af denne uperfekte viden ender, som vi har set det, i menneskets indvikling i problemer snarere end i udvikling. Hvorfor ikke give den vediske udviklingsteori en chance? Hvad har vi at tabe? ॐ

Referat af IDL-møde den 16.6.2014

Af Lalitanatha Dasa

Den øverste ledelse af ISKCON Danmark er IDL, ISKCON Danmarks Landsråd, der mødes minimum fire gange om året. Det seneste møde fandt sted den 16. juni 2014 i Vanløse med tilstedeværelse af Kesava Priya Devi Dasi, Yadunandana Dasa, Lalitanatha Dasa, Dandaniti Devi Dasi, Caitanya Candra Dasa, Tejasvi Krishna Dasa og Madhavasraya Dasa. På mødet blev bl.a. følgende diskuteret og besluttet:

1. Der bliver arbejdet på at etablere et betalende medlemskab af ISKCON, hvor kernemedlemmer betaler et fast årligt medlemskontingent (1008 kr. er blevet foreslået) til dækning af ISKCON's udgifter. Her sigtes der ikke til udgifterne til et tempel eller noget andet projekt, men til ISKCON Danmarks overordnede omkostninger såsom udgifter til det internationale Hare Krishna-samfund, ISKCON's hjemmesider, revision af ISKCON's regnskaber, opbevaring af bøger mm. Lige nu dækker IDL's medlemmer selv disse udgifter, men det vil være mere langsigtet og bæredygtigt, at alle medlemmer af ISKCON-samfundet i Danmark bidrager til dette. Der arbejdes videre med sagen for at finde ud af, hvordan det gøres i praksis.

2. Navne, der er forbundet med Hare Krishna, er varemærkebeskyttet i EU og må kun bruges af hengivne til aktiviteter, der ikke strider imod Hare Krishnas kodeks. Anledningen er, at en hengiven har i en del år drevet et firma med stor succes med et Hare Krishna-navn, men ønsker nu at afhænde firmaet. IDL gør opmærksom på, at hvis et sådant firma afhændes til en ikke-hengiven, må Hare Krishna-navnet ikke følge med. En betingelse for, at et projekt kan kaldes et ISKCON-projekt, eller at en person kan kalde sig medlem af ISKCON Danmark, er overholdelse af Srila Prabhupadas princip om, at hans bøger kun må udgives af og komme fra The Bhaktivedanta Book Trust (BBT). Srila Prabhupada etablerede, at alle hans bøger skulle udgives af BBT, og at ISKCON's templer og hengivne kun skulle købe hans bøger igennem BBT. Uheldigvis er der efter Prabbhupadas tid sket det, at et tidligere medlem af ISKCON med et juridisk fif har tiltvunget sig en begrænset ret til at udgive nogle af Prabhupadas bøger. Det har ført til oprettelsen af et alternativt piratforlag, der nu forsøger at konkurrere med BBT i udgivelsen af Prabhupadas bøger. IDL fastslår, at dette strider imod Srila Prabhupada, og kan derfor ikke anerkende nogen form for projekt eller hengiven, der ikke følger dette princip, som del af ISKCON Danmark.

3. IDL valgte Tejasvi Krishna Dasa til formand for IDL for resten af året og vedtog, at fremover vælges IDL's formand for et år ad gangen på årets sidste møde, hvor næste års bestyrelse også vælges. Formanden er ansvarlig for indkaldelse til møder, tilrettelæggelse af dagsorden og overvågning af, at IDL's beslutninger gennemføres.

4. Der arbejdes på en justering og opdatering af ISKCON Danmarks vedtægter. Lalitanatha vil have et udkast klart til næste møde, der finder sted den 30. juni 2014.

5. IDL takkede Caitanya-candra Dasa for at have afholdt ISKCON's discipelkursus for første gang i templet i København. Tanken er at afholde kurset med jævne mellemrum efter behov.

6. IDL mangler repræsentation fra Århus og vil opfordre de århusianske hengivne til at vælge en repræsentant, der fremover kan deltage i IDL's møder.

7. Tejasvi Krishna vil gerne udarbejde et spørgeskema, hvor folk kan fortælle, hvordan de gerne vil involveres i ISKCON, og bad om IDL's mening om dette. IDL fandt det en god ide.ॐ

Informationer fra Norge, juli 2014

Hare Krishna tempelet i Bauneveien 4, 1182 Oslo

Tirsdager og torsdager kl. 18.00: *kirtana*, foredrag fra *Bhagavad-gita* og lett *prasada*.
Søndagsfest kl. 15.00: *kirtana*, foredrag og *prasada*.
Fredager kl 17:00 – 19:00: *Bhagavad-Gita* kurs og *prasada*. Kontakt templet for å delta på kurset.

Juli måned:
3 – 11. juli: HG Ter Kadamba Prabhu besøker igjen Norge. Sjekk hjemmesiden for oppdaterte programmer.
Onsdag 9. juli: Stor *harinama* i gågaten i Oslo midt på dagen. Mange hengivne kommer på besøk til Norge, blant annet en omreisende *kirtana*-gruppe.
Torsdag 10. juli: Ratha Yatra Oslo 2014. Parasurama og hans gruppe kommer igjen til Norge. Prosesjonen starter foran rådhuset i Oslo på sjøsiden kl. 16.00, går forbi stortinget, gjennom Karl Johans gågate og ender på Youngstorvet der det blir musikk og utdeling av *prasada* fra kl. 18.00. Se klipp fra Ratha yatra Oslo 2013 her: http://www.radha.name/video/ratha-yatra-iskcon-oslo-2013.
web: http://harekrishna.no/
mail: info@harekrishna.no

ISKCON til Modis indsættelsee

Den 26. maj 2014 blev Indiens nye premierminister, Narendra Modi, indsværget i New Delhi. Det viste sig at være en højt profileret og iscenesat begivenhed med deltagelse af flere statsoverhoveder, ledende erhvervsfolk, akademikere, åndelige ledere, filmstjerner og sportsstjerner. ISKCON var også officielt inviteret og blev repræsenteret af sin indiske kommunikationsleder, Vrajendranandana Dasa.

Ceremonien blev afholdt i Indiens officielle præsidentbolig og begyndte med den indiske nationalsang efterfulgt af premierministeren og hans kabinets ed til præsidenten. For første gang havde en sådan indsættelsesceremoni deltagelse af statsoverhoveder fra andre lande inklusive Pakistans premierminister Nawaz Sharif og Afghanistans præsident Karazi sammen med ledere fra Bangladesh, Bhutan, Maldiverne, Mauritius, Nepal og Sri Lanka. De 4.000 inviterede fra hele verden blev serveret over 200 vegetariske retter, da Modi selv er streng vegetar.

Flere parlamentsmedlemmer bød Vrajendranandana Dasa velkommen og genkendte ham fra deres tidligere møder igennem årene og værdsætte ISKCON's bidrag til bedring af samfundet. Mange gav udtryk for deres ønske om at besøge ISKCON's store tempel i Delhi og deltage i templets funktioner. ॐ

Indiens nyvalgte premierminister, Narendra Modi, under edsaflæggelsen den 26. maj 2014 i New Delhi.

Lederen af ISKCON Communications i Indien, Vrajendranandana Dasa (med tilaka-mærke på panden) under indsættelsesceremonien.

Wikipedia fejrer Srila Bhaktivinoda Thakura

Den 23. juni 2014 var det Srila Bhaktivinoda Thakuras 100-års bortgangsdag. Internetleksikonnet Wikipedia sluttede sig til alle dem, der fejrede Bhaktivinoda Thakura verden over, ved at have et billede af ham på deres forside hele dagen og et link til artiklen om ham. Wikipedias forside har 10-15 millioner besøgende hver dag. ॐ

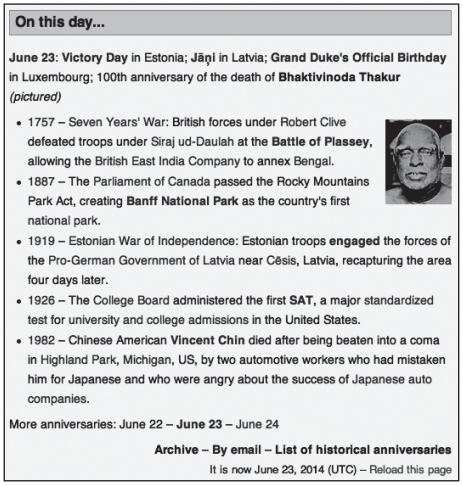

On this day...

June 23: Victory Day in Estonia; **Jāņi** in Latvia; **Grand Duke's Official Birthday** in Luxembourg; 100th anniversary of the death of **Bhaktivinoda Thakur** *(pictured)*

- 1757 – Seven Years' War: British forces under Robert Clive defeated troops under Siraj ud-Daulah at the **Battle of Plassey**, allowing the British East India Company to annex Bengal.
- 1887 – The Parliament of Canada passed the Rocky Mountains Park Act, creating **Banff National Park** as the country's first national park.
- 1919 – Estonian War of Independence: Estonian troops **engaged** the forces of the Pro-German Government of Latvia near Cēsis, Latvia, recapturing the area four days later.
- 1926 – The College Board administered the first **SAT**, a major standardized test for university and college admissions in the United States.
- 1982 – Chinese American **Vincent Chin** died after being beaten into a coma in Highland Park, Michigan, US, by two automotive workers who had mistaken him for Japanese and who were angry about the success of Japanese auto companies.

More anniversaries: June 22 – **June 23** – June 24

Archive – By email – List of historical anniversaries

It is now June 23, 2014 (UTC) – Reload this page

Herren Krishnas Køkken

Indisk vegetarisk kogekunst - 25.del

Af Yamuna Devi Dasi

Sydindiske dosaer

I Yamunas madlavningsserie, der blev bragt i Back To Godhead i 1990'erne, bringer vi her afsnit 25, der indfører læseren i kunsten at lave dosaer, indiske madpandekager.

Mange folk bliver *dosa*-fans ved deres første smag af dem. Jeg sluttede mig til deres rækker i 1971 under en morgenmad, der blev serveret i et hjem i Madras hos Sri K. K. Balu. Min gyldenbrune, papirtynde *dosa*, der mindede om en pandekage, var mere end 50 cm i diameter. *Dosaen* havde været smidig og bøjelig, da den var blevet taget af bagepladen. Da *dosaen* havde kølet lidt af, havde Sri K. K. Balu anbragt en skefuld kartoffelmos på den og kunstfærdigt foldet den sammen til en sprød 12-centimeter høj rulle. Papir-*dosaen*, som denne slags *dosa* kaldes, blev serveret i sydindisk stil på et frisk bananblad med masser af *sambar* (krydret grønsags-og-*dal* stuvning), varme *iddli* (dampede brød af ris og *dal*) og varm kokos-chutney som et ekstra tilbehør.

Jeg husker hændelsen meget mere for min udveksling med Srila Prabhupada end for den enestående *dosa.* Jeg var én af flere hengivne, der rejste rundt med Srila Prabhupada i Indien. Højdepunktet efter mange dage var at spise sammen med ham. Denne pågældende morgen var mine øjne klæbet til Prabhupada. Imens han reciterede en bengalsk bøn, der priste *prasada* (mad, der er ofret til Krishna), betragtede han tjenerne omdele hele bakker med *dosaer*. Så brækkede han med en elegant bevægelse af den højre hånd et stykke *dosa* af med sin tommel, pegefinger og langemand, imens hans lillefinger og ringfinger var let strakt ud. Han samlede derefter en mundfuld af kartoffelmosen op med *dosa*-stykket og dyppede det ned i chutneyen. Jeg gjorde som ham, og idet vores øjne mødtes, bevægede hans hoved sig langsomt til siden i værdsættelse. Det var et af de måltider, hvor tavshed erstattede snak, og hver mundfuld var en ny smagsoplevelsee. Efter at vi var færdige med måltidet, kaldte Prabhupada mig over til sig og spurgte, om jeg kunne lave *dosaer.* Jeg svarede, at jeg havde ingen anelse om det, men at jeg kunne lære det. Jeg har arbejdet på det siden.

Lidt om dosaer

Moderne kokke definerer løst *dosaer* i to kategorier – klassisk og hurtig. Klassiske *dosaer* er almindeligt udbredte i de fleste sydindiske køkkener, hvor de laves hver dag af ris og *urad-dal*. Ingredienserne lægges i blød hver for sig, afdryppes, males til en pandekagedej og stilles til side på et varmt sted for at fermentere, sådan som det gøres med en surdejsstarter. Klassiske *dosaer* tilberedes bedst på en glat, godt brugt jernkogeplade. Dejen spredes ud lige fra en tredjedel centimeter tyk til pergament/papirtynd. Afhængig af tykkelse og størrelse kan *dosaer* serveres, som de er, fyldte og foldede i halve eller fyldte og rullede som forårsruller. Papir-*dosaer* laves til hule ruller, og serveres ofte med en krydret grønsagsret.

Hurtige *dosaer* laves af mel af *dal*, ris eller andre korn, der piskes sammen til en tyk eller tynd pandekagedej. Nogle kokke kan lide at blande melet med yoghurt eller tykmælk, så *dosaerne* får en karakteristisk sur smag. Jeg har eksperimenteret med talrige slags mel og fundet frem til velsmagende ikke-traditionelle *dosaer*, der laves af majs, boghvede, mannagryn og vild ris. Flere opskrifter kan findes i lærebogen *Lord Krishna's Cuisine*, og kalorielette varianter findes i *Yamuna's Table*. En dej til hurtige *dosaer* er tyndere end til klassiske *dosaer*, så dej til hurtige *dosaer* opfører sig anderledes og kræver andre former for kogetilbehør. Fordi dej til hurtige *dosaer* svarer i form og konsistens til madpandekager, er en omeletpande eller en god kvalitets sliplet-pande at foretrække, når man laver hurtige *dosaer*.

Sydindiske dosaer med kartofler og kokos-chutney

(giver seks 20-centimers *dosaer* eller atten 15-centimers *dosaer*)

Denne hurtig-*dosa* dej, der laves af almindelige ingredienser, vikles rundt om krydret kartoffelmos og serveres med en våd kokos-chutney. Serveres med ris til enhver anledning, som et let måltid i sig selv eller som en hovedret efter salat og *sambar dal*.

Dosa

2½ dl stenmalet majsmel
2½ dl mannagryn
2½ dl fuldkorns hvedemel
2 tsk. spidskommenfrø
½ spsk. rød peber i flager
3 spsk. hakkede friske korianderblade
7½-8 dl vand
2½ dl yoghurt/tykmælk
1 tsk. salt
en knivspids soda
uraffineret majsolie til stegning, efter behov
2½ dl majskerner
1½ l groft mosede kartofler, krydret efter behag
salt og friskkværnet peber

Kokos-chutney

2½ dl revet frisk kokosnød
2½ dl yoghurt/tykmælk
2 tsk. uraffineret majsolie
1 tsk. brune sennepsfrø
1 stor jalapeno-chili, uden frø, i tynde strimler
¼ tsk. gul hing
1 tsk. flækket urad dal (valgfrit)
15 friske karryblade

Bland de første otte ingredienser grundigt i en skål. Dæk skålen til og stil den til side i mindst to timer eller natten over (dejen kan tilmed laves to dage i forvejen, hvis den stilles i køleskab godt lukket til. Omrør dejen, før den bruges). Når du er klar til at lave *dosaerne*, tilsætter du tilstrækkelig vand til at få en tynd, hældbar, pandekagelignende dej. Rør salt, soda og en halv spiseskefuld olie i.

Opvarm to eller tre store runde bageplader eller sliplet omeletpander over middel til middelhøj varme. For at forme hver *dosa* tager man lidt over en deciliter dej (til 20-centimeters *dosaer*) eller lidt over en halv deciliter dej (til 15-centimeters *dosaer*). Hæld dejen hen over panden. Løft og hæld panden frem og tilbage, så dejen flyder ud til en pandekage. Steg *dosaen*, indtil kanterne begynder af krølle, og bunden bliver gyldenbrun, i omkring 3-4 minutter (hvis sliplet-panden er gammel, kan det være nødvendigt at stænke nogle dråber olie rundt omkring *dosaen*, mens den steger). Vend *dosaen* og steg den på den anden side.

Kom majskernerne i en stegepande sammen med nogle skefulde vand og damp dem i nogle minutter. Tilsæt kartoflerne plus salt og peber og blandt godt. Med *dosaens* brune side nedad laver man en tyk linie af kartoffelfyld hen over midten af hver *dosa* med en ske. Rul *dosaen* sammen omkring fyldet. Overfør *dosaen* til en smurt bageplade og gentag det samme med resten af ingredienserne. Bag *dosaerne* i en ovn, der er forvarmet til 190 grader i et kvarter (15 minutter).

Til chutneyen piskes kokosnødden og tykmælken sammen i en skål. Steg olien, sennepsfrøene, chilien og *dal'en* i en lille pande, indtil *dal'en* bliver brun, og sennepsfrøene popper. Tilsæt hing og karryblade og lad dem småsyde i ca. ti sekunder. Kom krydderiblandingen i tykmælken og bland det hele, hvorefter *dosaerne* og chutneyen ofres til Herren Krishna. ॐ

Jeg vil gerne abonnere på "Nyt fra Hare Krishna".

Navn:.....
Adresse:.....
Email:.....

300 kr. pr. år (10 numre)
Denne indmeldelseskupón sendes til:
"Nyt fra Hare Krishna",
Holsteinborgvej 20, 1th, 2720 Vanløse

www.krishna.dk www.harekrishna.dk www.iskcon.dk

Ratha-yatra 2014

I begyndelsen af juli er der igen *Ratha-yatra* i både Aarhus og København. I Aarhus foregår det fredag den 4. juli, og i København er det dagen efter, lørdag den 5. juli.

Ratha-yatra-processionen i Aarhus starter kl. 15 fra Rådhuspladsen og går ad en rute i centrum for at slutte på Skt. Knuds Torv ved den katolske kirke kl. 17, hvor der bliver uddeling af *prasada* og *kirtana mm.* til glæde for aarhusianerne i Aarhus.

I København starter *Ratha-yatra* kl. 12 på Kgs. Nytorv og går ad en rute over Gothersgade og Nørrevoldgade for til sidst at ende på Nytorv omkring kl. 14. Herefter er der festprogram resten af dagen med sang, dans, optræden og masser af *prasada* helt frem til kl. 20. Nærmere detaljer kan læses på www.festivalofindia.dk.

I skrivende stund er det endnu ikke bekræftet, men der bliver forhåbentlig en Ratha-yatra mere i Danmark i år, nemlig i Aalborg søndag d. 13. juli. Hold dig informeret på www.krishna.dk ॐ